

Magyarország Alkotmánybírósága
a Sárvári Járásbíróság útján

Budapest
Donáti u 35/45
1051

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1622-0/2016
Érkezett:	2016 SZEPT 23.
Példány:	1
Melléklet:	1 db
Kezelőiroda:	1

SÁRVÁRI VÁR
2016-09-05/
1 db
27-20370/2015

volt VI.r felperes az Alaptörvény 24.cikk.2.bek.) d.) pontja és a 2011.évi CLI Tv 27.§.a-b.) pontjai alapján

alkotmányjogi panasszal

élek, a Szombathelyi Törvényszék 13.Gf.40.009/2016/5 - kézbesítve: 2016.08.31-én- kapcsán, a Sárvári Járásbíróság 2.P.20.370/2015/3 ítéletére továbbá a Sárvári Közös Önkormányzati Hivatal 5435/8/2015 sz határozatára is kiható hatállyal, mert az Alaptörvényben biztosított jogomnak a sérelme következett be: A jogorvoslati lehetőségek ki lettek merítve.

Indítványozom a fenti számú sz határozatok megsemmisítését a 2011.évi CLI Tv 43.§.(1.) és (4.) bekezdése alapján

Személyes adataink nyilvánosságra hozatalához nem járulunk hozzá

Kérjük a végrehajtás felfüggesztését

A 2011. évi CLI Tv. 52.§ (1a.)

a).pontja alapján indítványunkban hivatkozunk az

Alaptörvény V. Cikk : Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerintilletve a tulajdona ellen intézett vagy ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához

Alaptörvény XV. Cikk A törvény előtt mindenki egyenlő, Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés nélkül biztosítja.

Alaptörvény 28. cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Alaptörvény XXVIII. Cikk (1.) bek mindenkinek joga van-... valamely perben jogait és kötelezettségeit...a bíróság tisztességes eljárásban bírálja el.

Alaptörvény XXVIII. Cikk (7.) bek Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági ...döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti

Kérjük, hogy a végrehajtást felfüggeszteni szíveskedjenek

1.b.)

b.) Az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege:

A birtokháborító pénzügyintézet és a felperesek tulajdonában volt cégek között devizaalapú szerződések kötöttek és amelyeket a birtokháborító cég felmondott, mert az utólag jogellenesen megemelkedett havi részleteket az indítványozók cégei nem tudtak fizetni. Ezen alapügyben jelenleg is több bírósági eljárás van folyamatban a korábbi cégek jogutódjának – kezeseknek-számító indítványozók között.

A birtokháborító cég megszerezte az ingatlanok tulajdonjogát, amellyel kapcsolatban jelenleg tulajdonjog törlése iránti per van folyamatban

Kiemelendő hogy a birtokháborító cég korábban soha sem volt az ingatlan birtokában, azt az indítványozók kizárólagosan birtokolták és jelenleg is részben birtokolják

A birtokháborító cég kerítésbontással és zártöréssel behatolt az ingatlanba és annak egy részét ma is birtokában tartja

Az indítványozók, mint tényleges és kizárólagos birtokosok kértek bírói védelmet a kijelölt jegyzőtől, aki a Ptk tényleges birtoklásra vonatkozó szabályait figyelmen kívül hagyva, kizárólagosan a tulajdonjog alapján helyben hagyta az önhatalommal-kerítésbontással és zártöréssel - történő birtokbavételt.

Az eljáró bíróságok ugyancsak nem vizsgálva a tényleges birtoklási állapotot-azt hogy a birtokháborító cég soha sem volt az ingatlan birtokában és cselekményével a tényleges birtokosok békés birtoklását zavarták meg, hasonló módon a tulajdonjogra helyezve a hangsúlyt helyben hagyva a jegyzői határozatot elutasították a birtokvédelmet.

A birtokháborító cégnek a törvényes út betartásával kellett volna birtokon belül kerülni, amelyet mellőzött.

1.b.)

c.) Az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezés, bírói döntés

A Szombathelyi Törvényszék 13.Gf.40.009/2016/5, Sárvári Járásbíróság 2.P.20.370/2015/3 ítéletei, továbbá a Sárvári Közös Önkormányzati Hivatal 5435/8/2015 sz határozata alkotmányellenessége és ez által semmisségének megállapítása a Ptk bírói védelemre vonatkozó 187-192.§-sai alapjog ellenes alkalmazása kapcsán

e.) Indokolás, hogy a felhívott bírói döntések miért ellentétesek a felhívott Alaptörvényi rendelkezésekkel:

Az Alaptörvény B. Cikk (1.) bekezdés: Magyarország független demokratikus jogállam

A 3/2016. (ii . 22.) Ab határozat szerint: „[a] jog tételes szabályai mindig értelmezésre szorulnak, alapvető elvárás ugyanakkor, hogy a jogszabályok szövegének felismerhető normatartalmat kell hordozniuk. A jogalkotó feladata az, hogy a jogi szabályozás körébe vont életviszonyokat

megfelelő rendelkezésekkel szabályozza, e körben pedig annak a meghatározása, hogy a jogalkalmazó számára mekkora mozgásteret ad a jogértelmezésre. Mindez mind addig nem valósít meg – a normavilágosság követelményével összefüggő – alaptörvény-ellenességet, amíg a szabályozás nem minősül a jogalkalmazó számára értelmezhetetlennek, illetőleg nem nyílik lehetőség a túlzottan általános megfogalmazás miatt szubjektív, önkényes jogalkalmazásra {34/2014. (Xi. 14.) Ab határozat, indokolás [97], [116]}. Ezen felismerhető tartományon belül tehát a jog tényleges tartalmának »megtalálása« a jogértelmezést végző szervek alapvető feladata, a jogalkotó pusztán annyit tehet, hogy a kiszámítható, egységes értelmezés érdekében a saját eszközeivel segíti ezt a folyamatot.” {3/2016. (ii . 22.) Ab határozat, indokolás [11]–[12]}

Az Alaptörvény V.Cikk

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy mindenkinek joga van a tulajdonhoz. A tulajdon jogi fogalmát és tartalmát általában nem közvetlenül az Alaptörvény, hanem a más jogi normák határozzák meg. Az Alaptörvény által védett jogok körét és tartalmát ugyanakkor az Alaptörvény alapján kell megállapítani. Ez az ellentmondás nehézséget jelent a tulajdonként védett jogosítványok meghatározásakor. Az ellentmondás úgy oldható fel, hogy az Alaptörvény tulajdonhoz való alapjogként a jogszabályok által meghatározott tartalommal elismert, konkrét időpontban fennálló konkrét jogosítványokat védi: a törvényhozás a tulajdonhoz való alapvető jog alapján általában köteles tiszteletben tartani azokat a jogosultságokat, amelyek az alkotmányos értelemben vett tulajdonhoz való alapvető jog összetevői

A tulajdonhoz való jog - azon belül a tulajdonjog részjogosítványainak - korlátozása akkor alkotmányellenes, ha az elkerülhetetlen, tehát kényszerítő ok nélkül történik, továbbá, ha a korlátozás súlya a korlátozással elérni kívánt célhoz képest aránytalan. Az állam egyfelől - az alkotmányos kivételek lehetőségétől eltekintve - köteles tartózkodni a magán- vagy jogi személyek tulajdonosi szférájába való behatolástól, másfelől köteles megteremteni azt a jogi környezetet, azt az intézményi garanciát, amely a tulajdonhoz való jogot diszkrimináció nélkül működőképessé teszi. {3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [50]}

Jelen

A közérdekű tulajdonkorlátozás arányosságát vizsgálva az Alkotmánybíróság a régi Ptk. rendelkezéseit vette figyelembe. A régi Ptk. 100. §-a értelmében „a tulajdonos a dolog használata során köteles tartózkodni minden olyan magatartástól, amellyel másokat, különösen szomszédjait szükségtelenül zavarná, vagy amellyel jogaik

gyakorlását veszélyeztetné.” Ezt a rendelkezést a szomszédjog általános szabályának is szokás nevezni.

Az arányosság vizsgálatakor az Alkotmánybíróság tekintettel volt arra is, hogy az Alaptörvény a tulajdonjog védelmére vonatkozó rendelkezést követően, a XIII. cikk (1) bekezdés második mondatában kimondja azt is, hogy „[a] tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

A tulajdonkorlátozás alkotmányosságát tehát akként lehet megítélni, hogy egyrészt közérdeket szolgál-e (ez alapján szükséges-e a korlátozás), másrészt, hogy a korlátozás arányos-e (azaz adott esetben érvényesül-e az értékgarancia.).

A kisajátítással megsérült a tulajdonelvonás alkotmányos garanciája a szükségesség és az értékarányosság elve.

Jelen esetben a közérdekűség a tulajdon feletti rendelkezés jogszabályi úton történő megszerzése Ezzel áll szemben az arányosság elve, mint alkotmányos egyensúly. Az arányosság elve azzal sérül, hogy a birtokháborító cég a tulajdon feletti rendelkezésének a jogszabály megkerülésével kívánt érvényt szerezni, a kerítésbontással és zártöréssel

Az indítványozók mint legális és tényleges birtokosok mint a korábbi tulajdonjog részjogosítványának a birtoklás jogának jogosultjai törvényi védelemben részesülnek mindaddig, amíg birtoklásuk jogalapját a törvény útján jogerősen megvonják.

Jelen ügyben a korlátozás súlya-az önkényes birtokfoglalás a birtokháborító cég részéről az elérni célhoz képest - a törvény eszközeivel elérhető birtokba lépés – aránytalan - így alkotmányellenes-

Az Alkotmánybíróság a 20/2014. (VII. 3.) AB határozatában (Indokolás [154]) ismételten hangsúlyozta – először a 64/1993. (XII. 22.) AB határozatában (AB h 1993, 373, 381–382.) kifejtett – azon következetes álláspontját, hogy „[A]z alapjogi tulajdonvédelem sajátosságai miatt az állami beavatkozás alkotmányossága megítélésének súlypontja, az alkotmánybírósági értékelés voltaképpen tere a cél és az eszköz, a közérdek és a tulajdonkorlátozás arányosságának megítélése lett. Az alapjog-korlátozás szükségessége, illetve elkerülhetetlensége vizsgálatánál itt eleve figyelembe kell venni, hogy az Alkotmány 13. § (2) bekezdése a kisajátításhoz csupán a közérdeket kívánja meg, azaz, ha az értékgarancia érvényesül, ennél szigorúbb szükségesség nem alkotmányos követelmény.”

A 20/2014. (VII. 3.) AB határozat (Indokolás [154]) megerősítette azt is, hogy „»[A] törvénnyel érvényesített közérdek alkotmánybírósági vizsgálata ezért nem a törvényhozó választásának feltétlen szükségességére irányul, hanem – még ha formálisan nem is a közérdek fennállására irányul, hanem a szükségesség-arányosság ismérveit alkalmazza – arra kell szorítkoznia, indokolt-e a közérdekre hivatkozás, illetve, hogy a közérdekű megoldás nem sért-e önmagában is valamely más alkotmányos jogot [...]. A közérdek és a tulajdonkorlátozás arányossága vizsgálatánál viszont az Alkotmánybíróság általában is meghatározhatja azokat az ismérveket, amelyek a beavatkozás alkotmányosságát eldöntik. Ezzel ellen súlyozhatja azt a kényszerű veszteséget, amelyet a jogbiztonság közérdek szükségességének korlátozott felülvizsgálata miatt szenved.

*a bírósági döntések megsértették az értékazonosság elvét, mivel a tulajdon részjogosítványának-az ingatlan használatának birtokának korlátozása ellenértékeként-
semmilyen ellen tételzés értékarányosság nem lett megálapítva*

A bírósági döntések így alkotmányos indok nélkül korlátozták a tulajdonosokat alkotmányos jogaik gyakorlásában, azaz az arányos azonnali és teljes kártalanításhoz való jutás megakadályozása tekintetében

Alaptörvény XV Cikk.(1.) bek.: A törvény előtt mindenki egyenlő

Az Alaptörvény XV. cikke alapján a törvény előtt mindenki egyenlő, Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés nélkül biztosítja. A hátrányos megkülönböztetés tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelveként kapott értelmezést. A hátrányos megkülönböztetés tilalma nem jelenti minden megkülönböztetés tilalmát, a tilalom elsősorban az alkotmányos alap jogok terén tett megkülönböztetésekre terjed ki. személyek közötti, alkotmánysértő hátrányos megkülönböztetés akkor állapítható meg, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon. A megkülönböztetés pedig akkor alkotmányellenes, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne.

Rámutatott az Alkotmánybíróság arra is, hogy az alapjognak nem minősülő egyéb jogra vonatkozó, személyek közötti hátrányos megkülönböztetés vagy más korlátozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a sérelem összefüggésben áll valamely alapjoggal, végső soron az emberi méltóság jogával, és a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis önkényes {lásd összefoglalóan: 14/2014. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [32]}. Az Alaptörvény XV. cikke (1) és (2) bekezdésének ezt az értelmezését követte a 32/2015. (XI. 19.) AB határozat is (Indokolás [78]–[80] és [91] pontja). A jelen esetben nem a diszkrimináció tilalmának általános szabályát, hanem a XV. cikk (4) és (5) bekezdésében biztosított esélyegyenlőség és a nőket védő külön intézkedésekre vonatkozó szabályát kell alkalmazni. A diszkrimináció tilalom sérelme – legalább közvetve – összefüggésben áll az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való joggal, . habár a tulajdon jogi fogalmát és tartalmát általában nem közvetlenül az Alaptörvény, hanem a más jogi normák határozzák meg, az Alaptörvény által védett jogok körét és tartalmát az Alaptörvény alapján kell megállapítani.

Ez azt jelenti, hogy a törvényhozás a tulajdonhoz való alapvető jog alapján köteles tiszteletben tartani azokat a jogosultságokat, amelyek az alkotmányos értelemben vett tulajdonhoz való alapvető jog összetevői {25/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [55]}.. A jelen esetben azonban éppen a jogosultság egyik törvényi feltételének a mikénti értelmezése kérdés.

Nevezetesen az, hogy az indítványozók tekintetében a bíróság nem az Alaptörvénnyel összhangban alkalmazta a Ptk tényleges birtokost védő szabályait akkor, amikor az önkényes kerítésbontás és zárfeltörés útján történt önkényes birtok foglalást nem minősítette törvényellenesnek

Az AB 9/2016 (IV.6.) Határozata (22.) szerint fentiek vizsgálhatók abból a szempontból, hogy a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak van-e tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis nem önkényes-e.

A bíróságnak a jogalkalmazása és a jogértelmezése során megfelelően figyelembe kell vennie az Alaptörvényben foglaltakat. Az Alaptörvényben foglaltak lehetnek alapjogok, államcélok vagy alkotmányos értékek. Nyilvánvalóan a rendes bíróságnak minden rendelkezést megfelelően és differenciáltan kell figyelembe vennie az ítékezés során. Az Alaptörvény értelmezésekor ezzel azonosan foglalt állást a 8/2014. (III. 20.) AB határozat indokolásának [64] pontja. Az Alaptörvény XV. cikke (1) és (2) bekezdésének az értelmezett tartalma nemcsak a jogszabályokra irányadó alaptörvény-ellenességük vizsgálatakor, hanem a bírói döntésekben megjelenő jogszabály-értelmezésre is, a jogszabályok normatartalmának meghatározása során, a jogszabály konkrét tényállásra vonatkoztatásánál. Az, hogy egy-egy ügyben az eset összes körülményeinek mérlegelésénél a rendes bíróság az anyagi jog értelmezésekor milyen intenzíven hivatkozik a XV. cikk egyes elemeire, elsősorban a rendes bíróságra tartozó kérdés, de az értelmezés nem vezethet sem a jogszabály szövegének figyelmen kívül hagyására, sem az Alaptörvénnyel ellentétes eredményre.(26)

Az alapjognak nem minősülő egyéb jogra vonatkozó, személyek közötti hátrányos megkülönböztetés vagy más korlátozás alaptörvény-ellenessége a fentiek értelmében akkor állapítható meg, ha a sérelem összefüggésben áll valamely alapjoggal, végső soron az emberi méltóság jogával, és a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis önkényes.

Jelen ügyekben a jogszabályi utat mellőző önkényes birtokfoglalást jogszabályi feltétel hiánya ellenére az indítványozókra hátrányosan és korlátozóan értelmezték, amikor mint tényleges birtokosnak nem biztosították a birtokvédelmet. A bírói ítéletekben megjelenő jog ezzel az értelmezett tartalommal olyan különbségtételt valósít meg, amely a törvényekből egyértelműen nem következik. Ilyen esetben a 28. cikk alapján többféle lehetséges értelmezés mellett az Alaptörvény alapján azt kell feltételezni, hogy a jogszabály erkölcsös és gazdaságos célt szolgál, a józan észnek és a közjónak megfelelnek. Az adott esetben ez azt jelenti, hogy azonos tisztelettel és körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságot meghatározni az érintett személyeket illetően, és az értelmezés nem vezethet önkényes eredményre. Nevezetesen: A jogszabály hatálybalépése előtt indult ügyekben minden érintett személynek joga volt a keresetet a fellebbezési eljárásban összességükben felemelni. Az ítéletek jelen ügyben ezt az elvet megsértették. Az Alkotmánybíróság megállapítja: az Alaptörvény XIX. cikke elsősorban államcél fogalmaz meg, ez azonban - különösen az (1) bekezdés második mondatában megjelölt személyi körök esetén - a jogalkalmazót annyiban köti, hogy a jogszabályokat kétség esetén úgy kell értelmezni, hogy annak eredménye az államcél magvalósulását és ne akadályozását szolgálja.

Az önkényes birtokfoglalásnak történő helytadás sérti az államcél, mert a jogkövetés helyett annak megkerülésére ösztönzi az érdekelt birtokfoglalót. Jelen esetben az indítványozóknak joga van ezért az ítéletekkel szemben az Alaptörvény V. és XIII. Cikkében megállapított teljes kompenzációra, azaz a birtok eredeti állapot szerinti helyreállítására

Alaptörvény XXVIII. Cikk (1.) bek mindenkinnek joga van... valamely perben jogait és kötelezettségeit...a bíróság tisztességes eljárásban bírálja el.

A Sárvári Önkormányzat Hivatala, a Sárvári Járásbíróság és a Szombathelyi Törvényszék sem tett eleget indokolási kötelezettségének, annak hogy az anyagi jogszabályok előírásaitól miért tért el, így miért nem vette figyelembe azt, hogy a jogszabály erejénél fogva miért nem ilelti meg az indítványozó tényleges birtokosokat a birtokvédelem, akkor amikor a birtokba helyezési eljárást a birtokháborító cég megkerülte és erőszakot alkalmazott.

E tekintetben alkotmányellenesen nincs érdemi bírósági döntés, mert nincs a tényleges birtokosok által felvetett kérdésre érdemi válasz, így sérül a tisztességes eljáráshoz való jog elve

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III . 1.) AB határozata: bontotta ki az indokolt bírói döntéshez való jogot a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból. Az Alkotmánybíróság szerint: „az Alap törvény XXVIII . cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen meg fogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket

A határozatok nem adnak számot a tényleges birtokos indítványozók birtokosi helyzete önálló jogosultságáról, akkor amikor a birtoklás kérdését a tulajdonjoghoz kötik, és amikor az utólag tulajdonossá vált birokháborító cég az ingatlanok soha sem volt a birokosa.

A megsemmisíteni indítványozott határozatok megsértették a Pp. 22o. § .(1.) d.) pont második fordulatát, mert nem adták alkotmányos magyarázatát annak , hogy miért hagyták figyelmen kívül az irányadó jogszabályok rendelkezéseit

Az Alaptörvény XXVIII.Cikk. (7.) bekezdése szerint..Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági...döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti:

az Alkotmánybíróság egy általános követelményt állított fel a jogorvoslatokkal kapcsolatosan. ennek értelmében a jogorvoslatihoz való jogot az azt megtestesítő jogorvoslat akkor juttatja érvényre, ha az a ténylegesség és hatékonyság követelményeinek megfelel. erre tekintettel mondta ki az Alkotmánybíróság, hogy minden jogorvoslat lényegi eleme a jogorvoslás lehetősége, vagyis, hogy a jogorvoslat formailag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát

A támadott ítéletek az indítványozók vonatkozásában ért jogsérelem orvoslásának alkotmányos kötelezettségét mulasztották el, mert a birtokháborító cég cselekményei-a

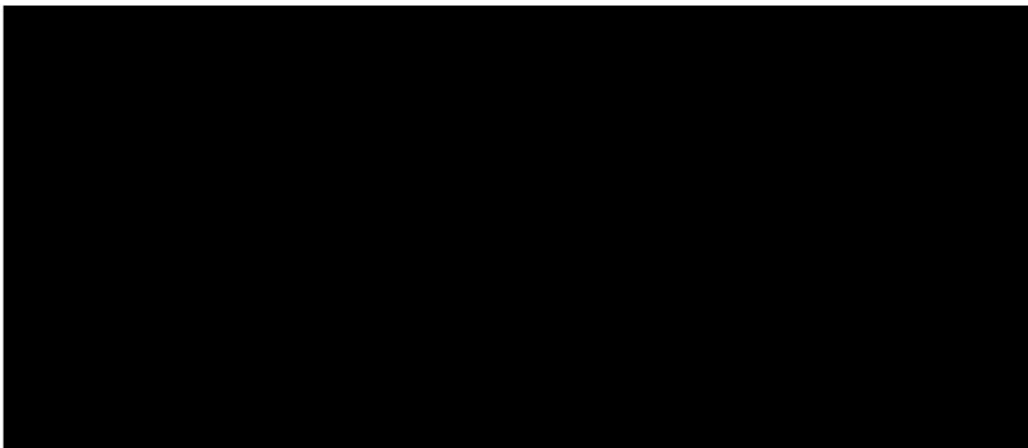
Az ítéletek nyilvánvalóan megsértették a hatékony jogorvoslathoz való jogot, akkor, amikor figyelmen kívül hagyták a szükségszerűség és arányosság alkotmányos alapelvét:

Nem biztosítottak hatékony jogorvoslatot, az önkényes birtokfoglalással szemben
1b.)

f.) Határozott döntési kérelem:

Indítványozzuk a Szombathelyi Törvényszék 13.Gf .40.009/2016/5, a Sárvári Járásbíróság 2.P.20.370/2015/3 sz ítéletei továbbá a Sárvári Közös Önkormányzati Hivatal 5435/8/2015 Határozata határozatainak alkotmányellenessége megállapítását és annak alapján azok megsemmisítését

Celldömölk 2016.09.02.

felperes indítványozók